

Список використаних джерел

1. Аніловська Г.Я. Інформаційна безпека підприємства в умовах використання сучасних інформаційних технологій. URL : http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/pvntu/18_9/270_Anilowska_18_9.pdf (дата звернення 11.01.2018).
2. Гатчин Ю. А., Сухостат В. В. Теория информационной безопасности и методология защиты информации. Санкт-Петербург : СПбГУ ИТМО, 2010. 98 с.
3. Гридчук Г.С. Систематизація методів інформаційної безпеки підприємства. URL : http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Vntu/2009_19_1/pdf/64.pdf (дата звернення 11.01.2018).
4. Доктрина інформаційної безпеки України: Затверджено Указом Президента України від 08.07.2009 № 514/2009. Офіційне інтернет-представн. Президента України. 30.01.2010. С. 1-8.
5. Сороківська О.А., Гевко В.Л. Інформаційна безпека підприємства: нові загрози та перспективи. URL : http://nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon/2010_2_2/032-035.pdf (дата звернення 11.01.2018).

Вдовичинський Дмитро
аспірант

Науковий керівник: д-р екон. наук, професор Чикуркова А.Д.
Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

СУЧАСНА ПАРАДИГМА МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ БІЗНЕС

Парадигма – це «теорія, теоретична модель, яку мають і використовують як зразок постановки, обґрунтування, вирішення проблем в межах певного предмета дослідження» [1]. В менеджменті, як суспільній науці, відображаються існуючі соціально-економічні умови виробництва, які постійно змінюються, і тому його парадигма не є сталою. Відомий спеціаліст в галузі менеджменту П.Ф. Друкер писав: «Для суспільної науки, якою є менеджмент, уявлення про дійсність набагато важливіше, ніж для природних наук» [2].

Парадигма менеджменту постійно еволюціонувала - від найпростішої на ранніх етапах розвитку економіки (до кінця XVII ст. це був контроль за виконанням), до застосування на різних етапах розвитку генерованих таких складових парадигми, як: раціоналізація виробництва; планування; мінімізація витрат виробництва; маркетингова орієнтація; технологія public relations; стратегічний менеджмент; диверсифікація і багатопрофільність виробництва; фірмовий стиль і культура організації тощо, і до сучасної, яка сформувалась на основі відбору найбільш ефективних технологій менеджменту на всіх етапах його історичного розвитку, що виявились найбільш дієвими в нинішніх соціально-економічних умовах.

Для сучасної України характерне значне відставання рівня національного менеджменту від західного. Це пояснюється тим, що Україна є молодою державою, і не має такого довготривалого досвіду в цій галузі, як США чи Західна Європа. В українських реаліях парадигма менеджменту формується із врахуванням особливостей розвитку національної економіки та умовах впливу зовнішніх чинників (складна політична, економічна, соціальна ситуація в країні тощо), які склались. При цьому переважно не використовуються передові теорії і розробки, а йдеться лише про пристосування їх до існуючих умов. Крім того, національна система менеджменту отримала у спадок багато негативних рис від попередньої радянської системи: низький рівень культури управління; прагнення до отримання надприбутків і неврахування інтересів працівників; неувага до запитів споживачів, і як наслідок низька якість товарів і послуг; відсутність належної мотивації працівників; активне використання адміністративних методів управління; відсутність довгострокового планування тощо [3].

Власники вітчизняних підприємств, які намагаються впровадити передові стандарти менеджменту, стикаються з великою кількістю проблем: відсутністю висококваліфікованих менеджерів; неправильним уявленням про сутність роботи менеджерів; невмінням делегувати свої повноваження менеджерам; нерозумінням принципів формування корпоративної культури; страх перед аутсорсингом та впровадженням інновацій, та багато інших.

Але, не дивлячись на цілу низку складних проблем та невеликий досвід впровадження системи менеджменту в нашій країні, передові вітчизняні підприємства роблять певні кроки в напрямку впровадження сучасних технологій менеджменту. Шлях розвитку сучасного менеджменту в Україні носить собою безперервний пошук застосування найбільш передових, але в той же час і найбільш прийнятних для наших складних соціально-економічних умов, методів і засобів зробити свою компанію більш конкурентоспроможною.

Список використаних джерел

1. Менеджмент: понятійно-термінологічний словник. Київ : МАУП, 2007. 744 с.
2. Друкер Питер Ф. Задание менеджмента в XXI веке : пер. з англ. Москва : Издательский дом «Вильямс», 2003. 272 с.
3. Ситник Й. С. Засади формування парадигми менеджменту світогляду й особистісно-власницького зростання. URL : http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/VNULPM_2013_778_30.pdf (дата звернення : 16.02.2018)

